

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

De S. Ioseph, Patre Pvtativo Domini nostri Iesu Christi, quædam ex
Cæsare Baronio, quædam verò, quæ ad tanti viri encomiu[m] faciunt, ex
D. Bernardo, vt ea refert, V. P. L. Surius. Objt autem circa ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

facri Pignoris tumulus quotidie mirabili facilitate à terra eleuabatur; non obscuro vtique argumento, sanctum Regem sacras reliquias suas alibi velle transponi.

DE S. IOSEPH, PATRE PVATIVO
 Domini nostri Iesu Christi, quædam ex Casare Baro-
 nio, quædam verò, quæ ad tanti viri encomiũ faciunt,
 ex D. Bernardo, vt ea refert, V. P. L. Surius.

Obijt autem circa annum Christi 13.

August. Imp. 54.

Vide
 Tom. 1. An.

Homil. 2.
 super E.
 Misus est.

Ioseph de stirpe Dauid originem traxisse, tradunt Euangelistæ. Cùm enim nefas esset vel virum alterius tribus foemina, vel foeminam alterius tribus virum, matrimonio sibi coniungere, certum exploratumque est, vtrosque regio Dauidis stemmate progenitos fuisse. Quod autem sanctus hic Patriarcha à Mathæo quidem Euangelista filius Iacob, à Luca verò Heli filius appellatur, mirandum non est. Cùm enim Heli & Iacob vterini essent fratres, & Heli absque prole decederet, Iacob illi semen suscitauit, & genuit Ioseph; qui natura quidem filius eius erat, lege vero Heli, atque hoc modo Ioseph vtriusque filius dicitur. Porrò quo ætatis suæ anno virginem sanctissimam desponsatam acceperit, ex sacro e-
 loquio minimè constat. Epiphanius tamen annu-
 egisse octogèsimum existimat, quamuis alij hanc
 ideò sententiam reijciant, quod dicant ad sub-
 eundos artis fabrilis labores idoneum eum mi-
 nus videri potuisse. Quasi verò senex robustarum
 virium, & infracti roboris esse non potuerit, eam
 que à Deo promereri benedictionem, quæ Asar
 impartita fuit, cum dixit illi Moyses. Sicut dies
 iuuen-

19. Martii.
 Ioseph à re-
 gia Dauidis
 stirpe ortus.

Ioseph quo
 sensu dictus
 sit, filius Ia-
 cob & Heli.

Hæref. 78.

Deut. 33.

iuuen-

Ioseph. opifício, faber fuit. iuuentutis tuæ, ita vt senectutis tuæ. Fuisse autem opifício fabrum, dubium non est; nec mirum videri debet Virginem sanctissimam, sacerdotum consilio, (quorum erat officium de his quæ semel Deo oblata erant disponere) fabrilis artis viro desponsatam fuisse. Nec enim ad pecuniam, neque ad honores Iudæi inspiciebant, sed ad genus per antiquam lineam ductum, atque probatum. An verò viduus fuerit, an cælibem vitam ad Mariæ usque desponsationem duxerit, non parua est disceptatio; quæ vtriusque partis grauissimos habet assertores. Existimant enim nonnulli Ioseph duas habuisse vxores, primam ex tribu Iudæ; sed hi in errorem lapsi sunt, quòd putarent illos, qui in Euangelio fratres Domini dicti inueniuntur, Iudam Thadæum, Simonem; Ioseph & Iacobum minorem, Ioseph filios esse, non attendentes, in scriptura consobrinos omnes fratres dici; Non enim hi Ioseph filij, sed Mariæ, materteræ Domini liberi sunt; quæ esse dicitur mater Iacobi minoris, & Ioseph & Iudæ. Migravit autem sanctus Patriarcha ex hac vita, haud multò post reportum puerum Iesum in templo. Neque enim vlla deinceps in sacris literis Iosephi mentio fit. Erat eius nobile sepulchrum in valle Iosaphat, propè tumulû S. Simeonis senis, vt legitur apud Bedam lib. de locis sanctis cap. 6.

Ioseph non fuit Bigam. Porro necessariò fuit desponsata Maria Iosephi, quando per hoc & à canibus sanctum absconditur, & à sponso virginitas comprobatur: & virginis tam verecundiæ parcitur, quam famæ prouidetur. Quid sapientius, quid dignius diuina prouidentia? Vno tali consilio, secretis cælestibus & admittitur testis, & excluditur hostis, & integra seruatur fama Virginis matris. Ioseph autem vir eius

Ioseph quâdo mortuus sit.

ei
cu
tr
De
ni
ge
no
in
st
de
co
le
fa
pi
ca
iu
no
ce
ru
tu
m
m
ti
ca
ep
q
&
fi
g
m
ll
a
ll

eius cū esset iustus, & nollet eam traducere, occultè voluit dimittere eam; propter quod & Petrus Dominum à se repellēbat, dicens: exi à me Domine, quia homo peccator sum. Videbat enim, & horrebat diuinæ præsentia certissimum gestantem in signe: & quia mysterium penetrare non poterat, volebat dimittere eam.

Sed quare occultè? Nè videlicet diuortij causa inquireretur, exigeretur ratio. Quid enim vir iustus, ceruicis duræ populo responderet, non credenti & contradicenti? si diceret quod sentiebat, comprobaretque puritatem illius, nonne crudelēs subsannarent illum, lapidarent illam? Quid facerent necdum apparenti, cui postmodum impias iniecerunt manus etiam miraculis coruscanti? Meritò ergo occultè eam dimittere voluit, iustus cū esset, ne aut mentiri, aut diffamare innoxiam cogeretur.

Quis verò & qualis homo fuerit Ioseph, conijce ex appellatione; qua, licet dispensatoria, meruit honorari à Deo, ut pater Dei dictus & creditus sit; ex proprio conijce vocabulo, quod Augmentum non dubites interpretari. Simul & memento magni illius quondam Patriarchæ, venditi in Aegypto, & scito ipsius istum non solum vocabulum fuisse sortitum, sed & castimoniam adeptum, innocentiam assecutum, & gratiam. Si quidem ille Ioseph fraterna ex inuidia venditus & ductus in Aegyptum, Christi vèditionem præfigurauit. Iste Ioseph Herodianam inuidiam fugiens, Christum in Aegyptum portauit. Ille Domino suo fidè seruans, dominæ noluit cōmisceri. Iste Dominā suam, Domini sui matrem, Virginē agnoscens, & ipse continens fideliter custodiuit. Illi data est intelligentia in mysterijs somniorū.

Math. 1.

S. Ioseph,
dictus pater
Dei.Genes. 37.
Math. 2.Genes. 39.
Math. 1.

Genes. 40.

Isti

isti datum est, conscius fieri atque participem
 cælestium sacramentorum; Ille frumenta serua-
 uit non sibi, sed omni populo: Iste panem viuum
 è cælo seruandum accepit tam sibi, quam toti
 mundo. Non est dubium, quin bonus & fidelis
 homo fuerit iste Ioseph, cui mater desponsata est
 Saluatoris. Fidelis inquam seruus & prudens,
 quem constituit Dominus matris suæ solatium,
 suæ carnis nutricium, solum denique in terris
 magni consilij coadiutorem fidelissimum. Huc
 accedit, quod dicitur fuisse de domo Dauid gene-
 re nobilis, mente nobilior. Planè filius Dauid,
 non degenerans à Patre suo Dauid, non carne tan-
 tum, sed & fide, sanctitate, & deuotione. Quem
 tanquam alterum Dauid Dominus inuenit se-
 cundum cor suum, cui tutò committeret secretis-
 sima atque sacratissima cordis sui arcana, atque
 occulta sapientiæ suæ manifestaret. Non tantum
 autem Ioseph, sed & Maria descendisse credenda
 est de domo Dauid. Alioquin non esset desponsa-
 ta viro de domo Dauid, si non esset & ipsa de do-
 mo Dauid. Ambo igitur erant de domo Dauid,
 sed in altera est completa veritas, quam iurauit
 Dominus Dauid: Altero tantum conscio, & teste
 adimpletæ promissionis.

Genus S. Io-
 seph.

¶ sal. 137.

Vide Cæsar.
 Baron in
 Notat. Mar.
 Roman.

19. Martii.
 & Syria ve-
 nit in Ita-
 liam.

VITA B. IOHANNIS SYRI CONFES-
 soris, ab Adone Episcopo scripta, in eius Mar-
 tyrologio.

A pud Pennensẽm urbem natale beati Io-
 hannis, magnæ sanctitatis viri, qui de Sy-
 ria oriundus, peruenit ad Italiam. Cumque
 quæreret locum habitationis suæ, orationem fu-
 dit ad Dominum; Te deprecor Domine, qui lu-
 men es verum, si prosperum facis iter meum, hoc
 mihi